

Król włoski i jego rodzina: Dzieci włoskiej pary królewskiej. Pierwsza księżniczka Mafalda, drugi następca tronu, trzecia księżniczka Jolanda.

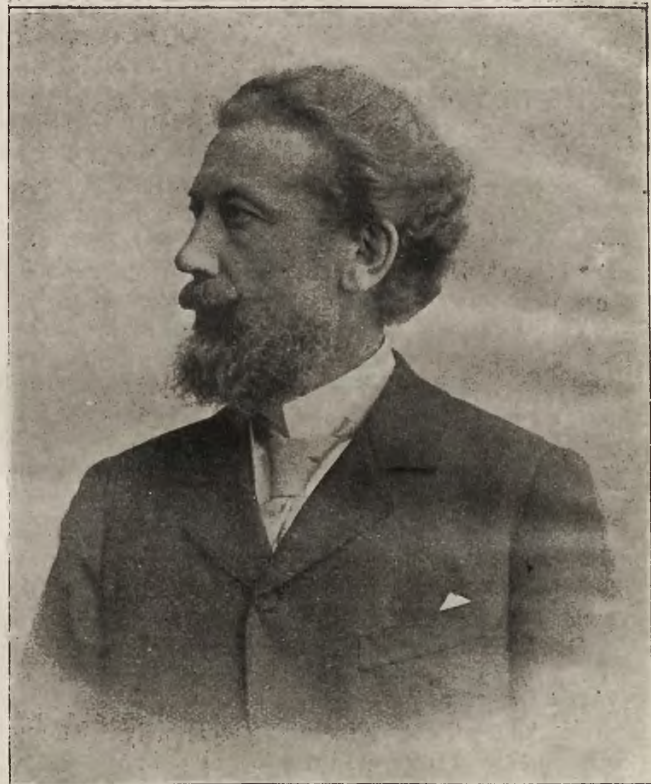
Z prawdziwym zamiłowaniem pracuje też p. Langer na polu kompozytorskim. Kompozycje jego, a jest ich przeszło dwieście, odznaczają się prawie zawsze oryginalnością i niezwykłą melodyjnością. Jego walce i mazury idą niemal o lepsze ze znakomitemi w tym rodzaju kompozytami Wrońskiego. Skomponował też kilkanaście kantat, pieśni, marszów, wieńców pieśni narodowych oraz kilka mszy na orkiestrę i chóry. Utwory te wyszły po większej części drukiem. Do ważniejszych zaliczyć trzeba: „Polską szkołę gry na skrzypce“ i muzykę do sztuk ludowych, jak „Elisacy“, „Noc świętojańska“, „Wigilia św. Andrzeja“ i innych. Dzięki melodyjności niektóre z jego pieśni rozpowszechniły się tak dalece, że są dzisiaj pieśniami ludowymi.

P. Langer, choć sam Czech, żył się z polskim społeczeństwem i ukochał wszystko, co polskie. To też w B. chni cieszy się ogólnym szacunkiem i sympatią. Zwolennicy muzyki zamierzają uczcić jego jubileusz stosownym obchodem, tak, jak go niedawno uczcili członkowie orkiestry salinarnej.

Zamieszczając tę pobieżną sylwetkę oraz portret p. Langera w dzisiejszym numerze, zasyłamy i my sympatycznemu jubilatowi serdeczne życzenia.

Król włoski i jego rodzina.

Mało który z panujących cieszy się wśród swego ludu taką sympatią i miłością, jak król włoski Wiktor Emanuel III. Miłość tę pozyskał sobie Wiktor Emanuel swoją dobrocią i energiczną pracą nad podniesieniem ekonomicznym kraju. Popularność jego wzrosła zwłaszcza w roku bieżącym podczas trzęsienia ziemi w Kalabryi. Młody król, bawiący podówczas na północy, na pierwszą wiadomość o katastrofie natychmiast wyjechał do nieszczęsnej krainy i osobiście kierował akcją ratunkową, spiesząc z czynną pomocą nieszczęsnej, a tak strasznie dotkniętej ludności. Sam król p. magał przy wydobywaniu rannych z pod gruzów zawalo-

Konflikt Koła polskiego z ministrem dla Galicji: Minister „rodak“ dla Galicji, dr. Leonard Pięta.

nych domów, sam kołł radą i wsparciem łyzy, niosąc wszędzie pociechę. To też ludność Kalabryi na rękach go prawie nosła, a serdeczny węzeł, jaki łączył tron włoski z narodem, zacieśnił się przez to jeszcze więcej.

Ni mniejszą sympatią cieszy się wśród ludu włoskiego i małżonka króla, uroczą królową Heleną. Jest ona córką księcia czarnogórskiego Nikity. Wiktor Emanuel poślubił ją w roku 1896. Odznacza się ona, podobnie jak jej małżonek, wielkimi zaletami serca i umysłu. Wychowana rozumnie i praktycznie w patryarchalnym domu sędziwego księcia (zarnogóskiego, królowa Helena jest nie tylko tliwą małżonką i matką, ale umie równocześnie zadawać narodową dumę Włochów swym prawdziwie królewskim zachowaniem się.

Para królewska z utęsknieniem oczekiwała przez dłuższy czas potomka płci męskiej, któryby był dziedzicem tronu włoskiego, a oczekiwanie to podzielał i cały naród. Pierwsze dwoje dzieci, jakimi Bóg obdarzył młodą parę królewską, to były córki, księżniczka Jolanda i Mafalda. Radość ludu nie miała granic, gdy przed dwoma laty wystrzały armatnie z twierdzy Anioła zwiastowały światu przyjście na świat męskiego potomka dynastii, której Włochy zawdzięczają swoje zjednoczenie.

Ubiegłe lata przepędziła para królewska w prześlicznym zamku w północnej części Włoch, w Racconigi. Tam zdjęte zostały fotografie, jakie obok podajemy w reprodukcji. Jedna z nich przedstawia króla, królową i ich potomstwo wybierające się na przejażdżkę — mały następca tronu, książę Humbert i siostrzyczki jego na osłach — druga zaś dzieci królewskie razem.

Konflikt Koła polskiego z ministrem dla Galicji.

Niktby się był przed rokiem jeszcze nawet nie spodziewał, że walka o powszechne prawo głosowania, o to najświętsze prawo obywatelskie w konstytucyjnie rządzone państwie, rozgorzeje w Austrii tak prędko i z taką siłą, jak się to stało w ostatnich kilku miesiącach, tem mniej zaś nie można było przypuszczać, że kwestya ta dostanie się przed forum Izby posłów w parlamencie wiedeńskim z inicjatywy samego rządu. A jednak tak się stało. Na pierwszym posiedzeniu ostatniej sesji Rady państwa wystąpił premier ministrów austriackich, baron Gautsch, z reformą wyborczą, opartą na podstawie tajnego, równego, bezpośredniego i powszechnego prawa głosowania.

Rząd sam, wnosząc tę reformę w parlamencie, złożył chlubny dowód, że nie trzyma się tradycyjnej przeszłości rękami i nogami, ale idzie z postępem czasu, rozważa prądy, nurtujące narody, Austrię zamieszkujące i wyciąga z tych prądów, z postępu czasu należyte konsekwencje. Zdawałoby się więc mogło, że, jeżeli kwestya reformy wybor-

Król włoski i jego rodzina: Król Wiktor Emanuel i królowa Helena wraz z dziećmi, wybierają się na przejażdżkę w czasie letniego pobytu w Racconigi.